

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Waerchtighe Historie Van de Martelaers Van Gorcom

Estius, Wilhelm

Antwerpen, 1604

Capittel XV. Hoe Musius ghehanghen wierdt, ende van sijne begrauenisse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64552](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64552)

verstandt ende gheboelen / als de barbarische menschen meer om hunnen wreeden lust te blusche / dan om des Martelaers pijn te vermeerderen / hem de andere teenen ende vingheren hebben af-ghesneden. Waer van eenen oft twee die sy daer hadden laeten liggē heeft de maerte vanden huyse s'ander-daeghs met een tanghe op-ghehouden ende op't kerck-hof van S. Peeter inde aerde ghesteken. Maer laet ons comen tot den uytersten strijdt des Martelaers.

CAPITTEL XV.

Hoe Musius ghehanghen wierdt, ende van sijne begrauenisse.

Als dese boof-wichten saghen dat te vergheuens was sijn stantachtigheyt te beproeuen met tormenten / hebben gheresolueert / dat men hem metten eersten om hals byenghen soude. Hierom omtrent neghen uren naer mid-dagh hebben sy den oude man zijnde al-dus deyrlijcken gepijnicht / half naecht / stijf van roude en swaerlijck sichtende ghetrocken langhs der straeten die heel met sneeuw ouer-deckt waren / tot op de merckt vander stadt (de welke midts sijn af-gheschropde voeten ouer al sijn voet-stappen bloed-verwigh maecte) ende hebben hem al-daer gestelt onder de galghe om te hanghen. Siende Musius dat den tijdt ghecomen was dat hy deur dese schandelijcke doot moest scheidē uyt deser werelt / heeft met eē cozt maer seer crachtigh ghebedt desen sijnen uytersten strijdt Gode den Heere op-ghedraghen. Ende om diel-wille dat hy soo maghteloos was / dat hy niet en conste ter leeren op-ghegaen / soo hebben sy hem met een coorde in sijn middelste gebonden / ende al-soo seer leelijck opwaerts ghetrocken. Daer naer hebben hem eenen
dicken

dicken strop om den hals gheworpen/ niet achtende dat de kele nauw toe-ghestroyt en soude worden/ ghelijck-men ghewoon is te doen om de doodt te vercozten. Waer deur ghebeurt is dat den adem niet ter-stondt ghesloten wesende sijn pijn te langer gheduert heeft. Dit is den salighen uyt-gangh gheweest van desen seer goeden ende geleerden Priester/ veur de wereltd schandelijck/ maer veur Godt glorieus/ ende daer hy oock langhe te veuren naer gheshaect hadde. Met dit saligh eynde heeft hy sijn loffelijck leuen gheeyndt/ oudt zijnde twee-en-seuenticgh iaeren ende ses maenden. Want den dagh sijnner geboorten viel op den elfsten dagh Junij/ welck is de feest-dagh van S. Barnabas den Apostel. Dese doodt van Musius ghehoort hebbende alle God-vzuchtighe menschen sijn bedroeft gheweest/ by-sonder die eenighe ghemeynschap oft kennisse met hem hadden/ namentlijck een gheleerd man Peeter Oymmer/ die oock sommighe maenden daer naer sijn martyrie seer fraey beschreuen heeft/ waer uyt wy vele punten ghetrocken hebben. Iae men seght dat oock de Prince van Orangien hebbende de tijdinghe ontfanghen van t'ghene datter omghegaen was/ seer gheweent heeft. Ende dat het niet en waren ghemaecte traenen/ ghelijck sommighe vermoeydt hebben/ laet ick my veur-staen midts het exempel van Antiochus die de Edele ghe-noemt was: de welke al droegh hy eenen vrandighen moedt teghen de waerachtighe religie ende dienaers der seiuer/ nochtans om de onrechtveerdighe doodt van den goeden man Onias den opper-^{2 Mach.}sten Priester/ is hy (ghelijck de heylighe hiltorie ^{4.} seght) bedroeft van moede gheweest/ ende heeft traenen ghestort/ ghedenckende de soberheydt ende manierlyckheydt des ghestoruens. Al-soo veur-
waer

waer was het schynsel der deughden in D. Cornelis
 Mulius / ende sijn goedertierenhepdt tot eenen pe-
 ghelijcken soo groot / dat oock sijn vyanden / daer
 eenighe menschelijcke beleefthepdt inne was / deur
 sijne onweerdighe doodt tot rouw ende droefhepdt
 beweget wierden. In hem was te sien sedighbaer-
 hepdt / saecht-moedighepdt / stemmighepdt ghe-
 menght met vrendelijckhepdt / soberhepdt / gast-
 baerhepdt / ende een toe-gheneghen mildthepdt tot-
 ten armé: maer bouen allé desen goeder-tierenhepdt
 tot Gode. Daer-en-bouen sijn verstandt was in
 aller-hande leeringen soo Goddelijcke als mensche-
 lijcke wel gheoeffent : soo dat ghy v niet en derft
 verwonderen al ist saecke dat treffelijcke persona-
 gien Ioannes Gropperus / Guilielmus Lindanus
 ende vele andere desen Priester met soo vele gauen
 verciert hebben weerdigh gheacht om vrendelichap
 mede te maecten / ende de selue in alle manieren te
 onder-houden. Meer is te verwonderen de beeste-
 lijcke wreedthepdt der ghener die al-sutkē man niet
 connende in't leuen ghelijden / al-soo schroomelijck
 hebben om-ghebraght : wanneer nochtans hunne
 wreedthepdt oock met sijn doodt niet en heeft con-
 nen verlaedt worden. Want naer dat het doodt
 lichaem tot s'ander-daeghs omtrēt mid-dagh aen-
 de galghe was bliuen hangende / wordt het achter-
 naer af-gheworpen / en tot meerder vermaedthepdt
 toe-ghelaeten een naenken ouder-halue cubitus
 langh zijnde / t'selue naer sijnen lust ende belijfte te
 mis-handelen. De welcke wreedt ende onbeschaemt
 zijnde / heeft het mannelijck lidt deur de ooghen van
 eenen peghelijcken af-ghesneden. Van ghelijcken
 hebben sommighe gheschreuen dat hy den neuse en-
 de oozen oock af-ghesneden soude hebben. Daer
 naer all-men den buyck open hadde gesneden / heeft
 een

een quack-saluer de dermen uyt-ghetrocken ende met hem ghedraghen om sijn profijt daer mede te doen. Maer allen desen is noch qualijck vercreghen gheweest deur het bidden van een Godt-vruchtighe edele Jouffrouwe / dat dit deerlijck lichaem soude begrauen worden. Soo ist dan nietter haesten in een slechte kiste ghesloten / ende vande Cellebroeders met stilte ghedraghen naer S. Peeters kercke / ende al-daer in 't portael heel sterchtelijck inde aerde ghesteken. Oock en isser op sijn graf gheen op-schrijft ghestelt. Hier-om willen wy hier inde plaette van een graf-dicht stellen een Carmen d'welck Bartholomeus Bodeghem oock een Poete van Delft heeft doen stellen onder het beldt des-selvs Martelaers in koper ghelmeden met Stempels handt / luydende al-dus.

Musius, die deur der Geusen furie groot
 Wierdt gebraght ter doodt,, was vā sulcke wesen.
 De Musen uyt-ghelesen,, eerde hy minoot,
 Datter noyt op-spraek en is op-gherelesen.
 Een ouerste gepresen,, was hy van maegden reyn.
 Hy heeft oock certeyn,, menig Latijnsch refereyn
 Ter eeren Godts ende der Heylighen ghedicht.
 Deur de doodt is hy gheraect in het eeuwich
 licht.

Dit zij verhaelt van Musio / d'welck by-aventuren
 te langh sal schijnen naer ons veur-nemen / maer
 naer de weerdighepdt van sulcken Martelaer te seer
 cort. Nu laet ons ouer-loopen t'ghene datter noch
 aen-gaende den vervolgher is resterende.